

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

228 WET van 30 mei 1963, betreffende verplichte verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid in zake motorrijtuigen (Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het in verband met het op 7 januari 1955 te Brussel tussen Nederland, België en Luxemburg gesloten verdrag betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering in zake motorrijtuigen (*Trb.* 1955, nr. 16), en de aanvullende overeenkomst hierop van 3 juli 1956 (*Trb.* 1956, nr. 75) noodzakelijk, en ook overigens wenselijk is, een regeling te treffen omtrent de verplichte verzekering tegen burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe motorrijtuigen aanleiding kunnen geven;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet worden verstaan onder

motorrijtuigen: alle rij- of voertuigen, bestemd om anders dan langs spoorstaven over de grond te worden voortbewogen uitsluitend of mede door een mechanische kracht, op of aan het rij- of voertuig zelf aanwezig dan wel door elektrische tractie met stroomtoevoer van elders; als een deel daarvan wordt aangemerkt al hetgeen aan het rij- of voertuig is gekoppeld of na koppeling daarvan is losgemaakt of losgeraakt, zolang het nog niet buiten het verkeer tot stilstand is gekomen;

verzekerden: zij wier aansprakelijkheid overeenkomstig de bepalingen van deze wet is gedekt;

benadeelden: zij die schade hebben geleden welke grond oplevert voor toepassing van deze wet, alsmede hun rechtverkligenden;

verzekeraar: de verzekeringsonderneming, door Onze Minister van Financiën toegelaten in de zin van artikel 2 derde lid, en het bureau, bedoeld in artikel 2 vierde lid, dat is belast met de afwikkeling van de schade, welke in Nederland is veroorzaakt door motorrijtuigen die gewoonlijk in het buitenland zijn gestald;

verkeer: het verkeer op wegen, als bedoeld in artikel 1 onder 1° van de Wegenverkeerswet, en op terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek of voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen.

Artikel 2. 1. Aan het verkeer mogen motorrijtuigen slechts deelnemen, indien de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe zij aanleiding kunnen geven, gedekt is door een verzekering welke aan de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen beantwoordt.

2. De verplichting tot het sluiten van de verzekering rust op de eigenaar van het motorrijtuig. Indien een ander persoon de verzekering heeft gesloten, wordt de verplichting van de eigenaar geschorst voor de duur van de door die andere persoon gesloten overeenkomst.

3. De verzekering moet worden gesloten bij een tot dat doel door Onze Minister van Financiën toegelaten verzekeraar.

4. Niettemin worden motorrijtuigen die gewoonlijk in het buitenland zijn gestald, ook tot het verkeer in Nederland toegelaten, mits een rechtspersoonlijkheid bezittend bureau, voor dat doel erkend door Onze Minister van Financiën, zelf tegenover de benadeelden de verplichting op zich neemt de schade door de motorrijtuigen toegebracht overeenkomstig de bepalingen van deze wet te vergoeden.

Artikel 3. 1. De verzekering moet de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekken van de eigenaar, van iedere houder en van iedere bestuurder van het verzekerde motorrijtuig alsmede van degenen die daarmee worden vervoerd, zulks met uitzondering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van hen die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig hebben verschafte en van hen die, dit wetende, dat motorrijtuig zonder geldige reden gebruiken.

2. De verzekering moet de schade omvatten, welke aan personen en aan goederen wordt toegebracht door in Nederland voorgevallen feiten. Hierin is begrepen de schade, toegebracht aan personen die onder welke titel ook, worden vervoerd door het motorrijtuig, dat de schade veroorzaakt; de goederen, door dat motorrijtuig vervoerd, kunnen van de verzekering worden uitgesloten, behoudens wanneer het betreft goederen, toebehorende aan personen, vervoerd krachtens een vergunning als bedoeld in artikel 4 der Wet Autovervoer Personen.

3. De verzekering moet de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door het motorrijtuig veroorzaakte schade dekken zoals die aansprakelijkheid voortvloeit uit de toepasselijke wet.

Artikel 4. 1. De verzekering behoeft niet te dekken de aansprakelijkheid voor schade, toegebracht aan:

a. de verzekeringnemer, alsmede de eigenaar, de houder en de bestuurder van het motorrijtuig dat het ongeval veroorzaakt;

b. de echtgenoten van de hierboven bedoelde personen, alsmede hun bloed- en aanverwanten in de rechte linie, mits dezen bij hen inwonen en door hen worden onderhouden.

2. Van de verzekering kan worden uitgesloten de schade die voortvloeit uit het deelnemen van het motorrijtuig aan snelheids-, regelmatigheids- of behendigheidsritten en -wedstrijden, waarvoor de in artikel 24 van de Wegenverkeerswet bedoelde ontheffing is verleend.

Artikel 5. 1. Indien de overeenkomst een beding inhoudt dat de verzekerde persoonlijk voor een deel in de vergoeding van de schade zal bijdragen, blijft de verzekeraar niettemin jegens de benadeelde gehouden tot betaling van de schadeloosstelling die krachtens de overeenkomst ten laste van de verzekerde blijft.

2. De verzekeraar kan echter tegenover een benadeelde die zijn verblijfplaats in Nederland heeft, beroep doen op een beding, inhoudende dat hij slechts aansprakelijk is voor schaden die de som van f 50 te boven gaan.

Artikel 6. 1. De verzekering geeft aan de benadeelde een eigen recht tegen de verzekeraar. Het tenietgaan van zijn schuld aan de verzekerde bevrijdt de verzekeraar niet jegens de benadeelde, tenzij deze is schadeloos gesteld. Indien de benadeelde, als beledigde partij in een strafgeding tegen de aansprakelijke persoon, zijn vordering tegen deze beperkt tot het wettelijk maximum, is deze beperking niet van invloed op zijn vordering tegen de verzekeraar.

2. Indien er bij een ongeval meer dan een benadeelde is en het totaalbedrag van de verschuldigde schadeloosstellingen de verzekerde som overschrijdt, worden de rechten van de benadeelden tegen de verzekeraar naar evenredigheid teruggebracht tot het beloop van die som. Niettemin blijft de verzekeraar die, onbekend met het bestaan van vorderingen van andere benadeelden, te goeder trouw aan een benadeelde een groter bedrag dan het aan deze toekomstige deel heeft uitgekeerd, jegens die anderen slechts gehouden tot het beloop van het overblijvende gedeelte van de verzekerde som.

Artikel 7. 1. Voor de uitvoering van de bepalingen van deze wet kan de verzekeraar door de benadeelde worden gedagvaard, hetzij voor de rechter van de plaats van het feit, waaruit de schade is ontstaan, hetzij voor de rechter van de woonplaats van de benadeelde, hetzij voor de rechter van de zetel van de verzekeraar.

2. De aansprakelijke persoon kan door de benadeelde worden gedagvaard, hetzij voor de rechter van de plaats van het feit, waaruit de schade is ontstaan, hetzij voor de rechter van de woonplaats van de benadeelde, hetzij voor de rechter van de woonplaats van de aansprakelijke persoon.

Artikel 8. De verzekerden moeten van ieder ongeval waarvan zij kennis dragen, mededeling doen aan de verzekeraar, indien bij dat ongeval het verzekerde motorrijtuig is betrokken en er schade is ontstaan tot welke dekking door verzekering deze wet verplicht. De verzekeringnemer moet aan de verzekeraar alle door de verzekeringsovereenkomst voorgeschreven inlichtingen en bescheiden verschaffen. De overige verzekerden moeten aan de verzekeraar op zijn verzoek alle nodige inlichtingen en bescheiden verschaffen.

Artikel 9. 1. Aan een vonnis gewezen in een geschil ter zake van door een motorrijtuig veroorzaakte schade, komt tegenover de verzekeraar, de verzekerde of de benadeelde gezag van gewijsde toe, indien zij in het geding de positie van een procespartij hebben gehad.

2. Voorts kan het vonnis dat is gewezen in een geschil tussen de benadeelde en de verzekerde, worden tegengeworpen aan de verzekeraar, indien is komen vast te staan dat de laatste in feite de leiding van het geding op zich heeft genomen; aan de verzekeraar staat alsdan geen tegenbewijs open tegen de bij gewijsde als bewezen aangenomen feiten.

3. De verzekeraar kan de verzekerde in het geding roepen, dat door de benadeelde tegenover hem wordt ingesteld. De oproeping dient te geschieden door middel van dagvaarding voor het nemen van de conclusie van antwoord. De in het geding geroepene heeft de positie van een procespartij.

Artikel 10. 1. Iedere uit deze wet voortvloeiende rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar verjaart door verloop van drie jaar te rekenen van het feit waaruit de schade is ontstaan.

2. Handelingen die de verjaring van de rechtsvordering van een benadeelde tegen een verzekerde stuiten, stuiten tevens de verjaring van de rechtsvordering van die benadeelde tegen de verzekeraar. Handelingen die de verjaring van de rechtsvordering van een benadeelde tegen de verzekeraar stuiten, stuiten tevens de verjaring van de rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekerden.

3. De verjaring wordt ten opzichte van een verzekeraar gestuit door iedere onderhandeling tussen de verzekeraar en de benadeelde. Een nieuwe termijn van drie jaar begint te lopen te rekenen van het ogenblik waarop een van de partijen bij deurwaardersexploot of aangetekende brief aan de andere partij heeft kennisgegeven dat zij de onderhandelingen afbreekt.

Artikel 11. 1. Geen uit de wettelijke bepalingen omtrent de verzekeringsovereenkomst of uit deze overeenkomst zelf

voortvloeiende nietigheid, verweer of verval kan door een verzekeraar aan een benadeelde worden tegengeworpen. Het bepaalde in de vorige zin geldt niet met betrekking tot het bedrag, waarmee het van de verzekeraar gevorderde de krachtens artikel 22 vastgestelde som of sommen overschrijdt.

2. De verzekeraar kan zich voor de gevallen waarin hij volgens de wet of de verzekeringsovereenkomst tegenover de verzekerde gerechtigd mocht zijn de uitkering te weigeren of te verminderen, een recht van verhaal voorbehouden tegen de verzekeringnemer, en indien daartoe grond bestaat, tegen de verzekerde die niet de verzekeringnemer is.

Artikel 12. 1. Ingeval van overgang van de eigendom van een motorrijtuig dat een kenteken als bedoeld in artikel 9 eerste lid der Wegenverkeerswet behoeft, eindigt de verzekering. De verzekeringnemer moet binnen acht dagen na de eigendomsovergang van dat motorrijtuig daarvan mededeling doen aan de verzekeraar. Indien de eigendomsovergang het gevolg is van het overlijden van de verzekeringnemer, rust deze verplichting op diens erfgenamen en is de termijn, binnen welke de mededeling moet zijn verricht, dertig dagen.

2. De verzekering eindigt niet in het geval van eigendomsovergang van een motorrijtuig dat geen kenteken als bedoeld in artikel 9 eerste lid der Wegenverkeerswet, behoeft.

3. Van het bepaalde in dit artikel kan bij overeenkomst worden afgeweken.

Artikel 13. 1. De verzekeraar is verplicht aan het overheidsorgaan of de persoon, door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat daartoe aangewezen, kennis te geven van het sluiten van een verzekeringsovereenkomst tot het dekken van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe aanleiding wordt gegeven door een motorrijtuig dat een kenteken als bedoeld in artikel 9 eerste lid der Wegenverkeerswet behoeft.

2. De beëindiging, de nietigverklaring en de ontbinding van een zodanige overeenkomst, en de schorsing van die overeenkomst of van de dekking, door welke oorzaak ook, moeten door de verzekeraar eveneens worden medegedeeld aan het orgaan of de persoon, bedoeld in het vorige lid. Hetzelfde geldt met betrekking tot het einde der schorsing van de overeenkomst of van de dekking.

3. Geen kennisgeving behoeft echter te geschieden, indien ten gevolge van het sluiten van een nieuwe verzekeringsovereenkomst tussen dezelfde partijen en ten aanzien van hetzelfde motorrijtuig het in artikel 3 bedoelde risico zonder onderbreking blijft gedekt.

4. De verplichtingen van de verzekeraar jegens de benadeelde blijven bestaan voor ongevallen welke plaatsvinden binnen 16 dagen na de kennisgeving, bedoeld in de eerste zin van het tweede lid; deze termijn kan echter niet beginnen te lopen vóór de dag, volgende op die waarop de verzekering of de dekking eindigt of geschorst wordt.

5. Deze verplichtingen eindigen echter van rechtswege door het van kracht worden van een nieuwe verzekering welke ten aanzien van hetzelfde motorrijtuig het in artikel 3 bedoelde risico dekt.

6. Bij algemene maatregel van bestuur wordt geregeld op welke wijze de kennisgeving kan worden gedaan, sedert welk ogenblik zij kan worden gedaan en wanneer de termijn, bedoeld in het vierde lid, aanvangt.

Artikel 14. 1. De bestuurder van een motorrijtuig dat geen kenteken als bedoeld in artikel 9 van de Wegenverkeerswet behoeft, moet, tenzij bij algemene maatregel van bestuur anders is bepaald, in het bezit zijn van het aldaar voorgeschreven bewijs van verzekering. De bestuurder van het motorrijtuig die bij een ongeval is betrokken, is verplicht dit bewijs ter inzage te verstrekken aan degenen die eveneens bij dat ongeval zijn betrokken.

2. De verplichtingen van de verzekeraar die een bewijs van verzekering heeft uitgereikt, eindigen slechts door het verloop van een termijn van 16 dagen na afloop van de periode waarvoor het bewijs is afgegeven.

3. Deze verplichtingen eindigen echter van rechtswege na het van kracht worden van een nieuwe verzekering welke ten aanzien van hetzelfde motorrijtuig het in artikel 3 bedoelde risico dekt.

Artikel 15. In afwijking van het bepaalde in het vorige artikel eindigen de verplichtingen van het bureau bedoeld in artikel 2 vierde lid, door verloop van de geldigheidsduur van het bewijs der verzekering van aansprakelijkheid voor schade, tot vergoeding waarvan het bureau zich heeft verplicht.

Artikel 16. Van een bepaling van deze wet kan slechts worden afgeweken, indien de bevoegdheid daartoe uit de bepaling zelve blijkt.

HOOFDSTUK 2

Vrijstellingen

Artikel 17. 1. De Staat is vrijgesteld van de verplichting tot het sluiten van een verzekering. Indien een aan de Staat toebehorend motorrijtuig aanleiding geeft tot burgerrechtelijke aansprakelijkheid, heeft de benadeelde jegens hem de rechten welke hij overeenkomstig deze wet anders tegenover de verzekeraar zou hebben, terwijl de bepaling van artikel 7 van overeenkomstige toepassing is. In de gevallen genoemd in de artikelen 4 eerste lid en 5 tweede lid komt de benadeelde echter niet op grond van het bepaalde in de vorige zin voor een uitering in aanmerking.

2. Voor ieder aan de Staat toebehorend motorrijtuig wordt aan de bestuurder daarvan een bewijs uitgereikt waaruit van de vrijstelling blijkt. Het model van dit bewijs wordt vastgesteld door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

3. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur vrijstelling van de verplichting tot het sluiten van een verzekering te verlenen met betrekking tot bepaalde soorten van motorrijtuigen welke nauwelijks gevaar opleveren.

Artikel 18. 1. Van de verplichting tot het sluiten van een verzekering kunnen, op een daartoe aan Onze Minister van Verkeer en Waterstaat gedaan verzoek, worden vrijgesteld de eigenaars van motorrijtuigen die gemoedsbezwaren hebben tegen het sluiten van een verzekering. Het bepaalde in de tweede en derde zin van het eerste lid van het vorige artikel is in dat geval van overeenkomstige toepassing.

2. Het verzoek geschiedt door indiening bij Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van een door de verzoeker ondertekende verklaring, waarvan het model door Onze genoemde Minister wordt vastgesteld. Uit de verklaring moet blijken dat de verzoeker overwegende gemoedsbezwaren heeft tegen elke verzekering, welke ook, en dat hij Mitsdien noch zichzelf noch iemand anders noch zijn eigendommen heeft verzekerd.

Artikel 19. Indien de in artikel 18 tweede lid bedoelde verklaring naar het oordeel van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat overeenkomstig de waarheid is, verleent hij de verzoeker de gevraagde vrijstelling. Hij trekt deze in, indien de gemoedsbezwaren, op grond waarvan vrijstelling is verleend, niet langer geacht kunnen worden te bestaan. Ten bewijze van de vrijstelling reikt hij voor elk van de motorrijtuigen van de vrijgestelde een bewijs uit, dat een jaar geldig is. Zolang de vrijstelling geldt, wordt het bewijs op verzoek van de vrijgestelde van jaar tot jaar vernieuwd. Het model van dit bewijs wordt vastgesteld door Onze voornoemde Minister.

Artikel 20. Onze Minister van Financiën stelt jaarlijks het bedrag vast dat de verzoekers zijn verschuldigd voor het verkrijgen van het in het vorig artikel bedoelde bewijs.

Artikel 21. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat stort jaarlijks de bedragen, uit hoofde van het vorige artikel ontvangen, na aftrek van een door Onze Minister van Financiën vast te stellen percentage daarvan, in het fonds bedoeld in artikel 23.

HOOFDSTUK 3

Verzekerde sommen

Artikel 22. De som of sommen, waarvoor de in deze wet bedoelde verzekering ten minste moet zijn gesloten, worden door Ons bij algemene maatregel van bestuur bepaald.

HOOFDSTUK 4

Het Waarborgfonds Motorverkeer

Artikel 23. 1. Er is een Waarborgfonds Motorverkeer dat bestemd is om in de gevallen, in artikel 25 genoemd, aan de benadeelden hun schade te vergoeden overeenkomstig het bepaalde in artikel 26.

2. Het fonds is rechtspersoon en is gevestigd te 's-Gravenhage.

3. De Staat waarborgt de verplichtingen van het fonds.

4. Het fonds wordt bestuurd door een directeur die wordt benoemd en ontslagen door Onze Minister van Financiën. De indienstneming van het overige personeel geschiedt door of vanwege Onze Minister van Financiën.

5. De directeur neemt de instructies in acht, welke hem door Onze voornoemde Minister worden gegeven. De directeur vertegenwoordigt het fonds in en buiten rechte.

6. Er is een Commissie van Toezicht op het fonds, waarin zitting hebben:

als lid en voorzitter:

een vertegenwoordiger van de Minister van Financiën.

als leden:

twee vertegenwoordigers van de Minister van Justitie,

een vertegenwoordiger van de Minister van Verkeer en Waterstaat,

twee vertegenwoordigers van de verzekeraars, en

twee vertegenwoordigers van de eigenaars van motorrijtuigen.

7. De vertegenwoordigers van de Minister worden benoemd en ontslagen door de Minister die zij vertegenwoordigen. De vertegenwoordigers van de verzekeraars en van de eigenaars van motorrijtuigen worden voor de tijd van ten hoogste drie jaren benoemd door Onze Minister van Financiën uit voordrachten van drie personen voor elke vacature, welke hem worden gedaan door de gezamenlijke door hem aan te wijzen representatieve organisaties, onderscheidenlijk van verzekeraars en van eigenaars van motorrijtuigen; zij worden ontslagen door Onze Minister van Financiën, doch niet dan nadat de organisaties die het betrokken lid hebben voorgedragen, zijn gehoord.

8. De Commissie van Toezicht geeft de directeur advies, wanneer hij zulks vraagt, en kan de directeur ook ongevraagd advies geven. De directeur woont de vergaderingen van de Commissie van Toezicht bij voor zover de Commissie dit verlangt. De directeur is verplicht aan de Commissie alle gevraagde inlichtingen omtrent de uitvoering van de taak van het fonds te verstrekken. Indien de Commissie bezwaar heeft tegen het beleid of bepaalde handelingen van de directeur, kan zij zich wenden tot Onze Minister van Financiën.

9. Verdere regelen omtrent de inrichting en de werkwijze van het fonds en de Commissie van Toezicht kunnen worden gegeven door Onze Minister van Financiën.

Artikel 24. 1. In het fonds wordt door de verzekeringsondernemingen, die krachtens artikel 28 zijn toegelaten, jaarlijks een door Onze Minister van Financiën te bepalen bedrag gestort dat verband houdt met het aantal en de aard van de

door ieder van hen verzekerde motorrijtuigen. Deze bepaling geschiedt uiterlijk op 30 juni van ieder jaar. De storting moet geschieden binnen een maand na dit besluit.

2. Bij de bepaling van dit bedrag worden in aanmerking genomen de over het verleden door het fonds verkregen overschotten of geleden tekorten.

3. De Staat stort in het fonds een jaarlijks door Onze Minister van Financiën te bepalen bedrag.

4. De bedragen bedoeld in artikel 21, worden door het fonds afzonderlijk geadmistreerd en worden uitsluitend aangewend tot betaling van schadevergoeding ter zake van ongevallen, waartoe aanleiding is gegeven door een motorrijtuig waarvan de eigenaar krachtens artikel 19 is vrijgesteld van de verplichting tot het sluiten van een verzekering.

5. Echter brengt het fonds van de krachtens artikel 21 ontvangen bedragen jaarlijks een bedrag over naar zijn algemene middelen; voor de vaststelling hiervan gelden dezelfde maatstaven als die welke krachtens het eerste lid worden bezigd.

Artikel 25. Een benadeelde kan, wanneer er een burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door een motorrijtuig veroorzaakte schade bestaat, een recht op schadevergoeding tegen het fonds geldend maken:

a. wanneer niet kan worden vastgesteld wie de aansprakelijke persoon is, tenzij aannemelijk is, dat de benadeelde niet tot die vaststelling heeft gedaan, wat redelijkerwijs van hem kon worden verwacht;

b. wanneer de verplichting tot verzekering niet is nagekomen;

c. wanneer de schade voortvloeit uit een handelen of nalaten van degene die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig heeft verschafte of van hem die, dit wetende, dat motorrijtuig zonder geldige reden gebruikt, en de verzekeraar, de Staat, of degene, die krachtens artikel 18 is vrijgesteld van de verzekeringsplicht deswege niet aansprakelijk is;

d. in geval van onvermogen van de verzekeraar;

e. wanneer op grond van een vrijstelling krachtens artikel 18 een verzekering niet is afgesloten.

Artikel 26. 1. Het fonds is niet aansprakelijk voor schade, voor zover deze de som of sommen, vastgesteld krachtens artikel 22, overtreft.

2. Het fonds is niet aansprakelijk tegenover benadeelden die ingevolge artikel 4 eerste lid van het recht op een uitkering kunnen worden uitgesloten.

3. Het fonds is niet aansprakelijk voor de schade, bedoeld in artikel 4 tweede lid, noch voor schade aan goederen, door het motorrijtuig vervoerd.

4. Het fonds is niet aansprakelijk, indien de schade minder dan f 100 bedraagt. In het geval, bedoeld in artikel 25 onder e, is het fonds echter aansprakelijk voor schade die f 50 of meer bedraagt.

5. In de gevallen, genoemd in artikel 25 onder b—e, is het fonds slechts aansprakelijk voor zover de benadeelde aantoonde dat hij de aansprakelijke personen tot betaling heeft aangehaand en aannemelijk maakt dat vergoeding van de schade door hem niet kan worden verwacht.

6. De artikelen 6 tweede lid, 7 en 9 zijn van overeenkomstige toepassing ten opzichte van het fonds.

7. Artikel 10 is van overeenkomstige toepassing op de rechtsoverdracht van de benadeelde tegenover het fonds.

8. Bij de vaststelling van de schadevergoeding ten laste van het fonds wegens overlijden of letsel van een slachtoffer van een ongeval, wordt geen rekening gehouden met de stand en fortuin der aansprakelijke personen.

Artikel 27. 1. Het fonds heeft een recht van verhaal tegen alle aansprakelijke personen, alsmede tegen degene die zijn verplichting tot verzekering met betrekking tot het motorrijtuig, waarmede de schade is veroorzaakt, niet is nagekomen. Het bepaalde in de vorige zin geldt in het geval van artikel 25 onder d, slechts voor zover aan de verzekeraar een recht van verhaal zou zijn toegekomen. Het fonds heeft voorts tegenover de verzekeraars van de aansprakelijke personen de rechten van een benadeelde.

2. Het fonds heeft overigens tegenover de aansprakelijke personen dezelfde rechten als een verzekeraar tegenover de verzekerden.

HOOFDSTUK 5

Toelating van verzekeringsondernemingen

Artikel 28. 1. Toelating als verzekeraar geschiedt door Onze Minister van Financiën op een daartoe door een verzekeringsonderneming gedaan schriftelijk verzoek. Van de toelating wordt mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant.

2. Voor toelating is vereist dat de verzekeringsonderneming hetzij een naamloze vennootschap hetzij een onderlinge waarborgmaatschappij is. Onze Minister van Financiën kan in bijzondere gevallen onder door hem te stellen voorwaarden ook andere verzekeringsondernemingen toelaten. De toelating kan slechts worden verleend nadat de verzekeringsonderneming een zekerheid heeft gesteld tot een waarde van f 200 000 in de vorm van ter beurze genoteerde Nederlandse effecten.

3. De toelating kan door Onze Minister van Financiën, de Verzekeringskamer gehoord, worden geweigerd indien er redenen zijn om aan te nemen dat de verzekeringsonderneming niet aan haar verplichtingen zal kunnen voldoen. In dat geval wordt de zekerheid teruggegeven.

4. Onze Minister van Financiën kan toestaan dat de zekerheid in een andere vorm wordt gesteld dan de in het tweede lid genoemde.

5. De inkomsten uit de als zekerheid gestelde waarden komen toe aan de verzekeraar. Over de zekerheid zelf kan de verzekeraar niet beschikken. Verhaal daarop is uitsluitend mogelijk door benadeelden die tegen de verzekeraar een executoriale titel hebben verkregen.

6. In geval van faillissement van de verzekeraar worden de algemene faillissementskosten mede omgeslagen over de zekerheid. Slechts nadat alle vorderingen van benadeelden zijn voldaan en ten genoegen van Onze Minister van Financiën is aangetoond dat in de toekomst geen zodanige vorderingen meer zullen ontstaan, kunnen de curator, en, in geval van surséance van betaling, de verzekeraar met medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders over de zekerheid beschikken ten behoeve van andere vorderingen dan die van benadeelden.

7. De toelating vervalt van rechtswege, wanneer de verzekeraar in staat van faillissement wordt verklaard. Onze Minister van Financiën trekt de toelating in wanneer de verzekeraar intrekking verzoekt, alsmede wanneer de waarde van de zekerheid minder is geworden dan hetgeen overeenkomstig het tweede of het vierde lid is vereist en de verzekeraar niet binnen 14 dagen heeft gevolg gegeven aan een schriftelijke mededeling van Onze Minister van Financiën, strekkende tot aanvulling van de zekerheid. Onze Minister van Financiën kan de toelating intrekken wanneer aan de verzekeraar surséance van betaling is verleend, alsmede wanneer de verzekeraar zijn bedrijf liquideert. Voorts kan Onze Minister van Financiën, de Verzekeringskamer gehoord, de toelating intrekken, indien de verzekeraar bij herhaling zijn verplichtingen uit hoofde van deze wet niet is nagekomen of indien er rede-

nen zijn om aan te nemen dat hij niet aan zijn verplichtingen jegens verzekerden en benadeelden zal kunnen voldoen.

8. De artikelen 6—14 blijven van toepassing op een verzekeringsonderneming met betrekking tot schade ten gevolge van een ongeval dat voor of binnen 30 dagen na het vervallen of het intrekken van haar toelating als verzekeraar heeft plaatsgehad. In geval van intrekking van de toelating wordt de zekerheid ter beschikking van de verzekeringsonderneming gesteld, indien deze ten genoegen van Onze Minister van Financiën aantoonst dat alle vorderingen van benadeelden zijn voldaan en in de toekomst geen zodanige vorderingen meer zullen ontstaan.

9. Degene die met een verzekeringsonderneming die niet of niet meer is toegelaten, een verzekeringsovereenkomst heeft gesloten ter dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe een motorrijtuig aanleiding kan geven, is bevoegd deze overeenkomst door opzegging te beëindigen; de verzekeringsoverneming geeft alsdan de vooruitbetaalde premie terug voor het gedeelte dat evenredig is aan het op de datum van de ontvangst der opzegging nog niet verstreken gedeelte van de termijn, waarvoor de premie werd betaald, onder aftrek van een door de Verzekeringskamer te bepalen percentage van het terug te betalen bedrag aan onkosten.

10. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen te stellen omtrent de zekerheid en omtrent de toelating van buiten Nederland gevestigde verzekeraars.

11. Iedere verzekeraar is verplicht aan de Verzekeringskamer binnen de door deze te bepalen termijn naar waarheid de inlichtingen te verstrekken welke deze voor de vervulling van de haar bij en krachtens deze wet opgelegde taak mocht verlangen. De Verzekeringskamer is bevoegd inzage te nemen of door personen, door haar bij uitdrukkelijke en bijzondere volmacht aangewezen, te doen nemen van de boeken en bescheiden van een verzekeraar. Hij die de boeken en bescheiden onder zich heeft, is desgevorderd verplicht deze daartoe over te leggen.

12. Tot dekking van de kosten, verbonden aan de uitvoering van dit artikel, kan, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen, jaarlijks van iedere verzekeraar een bijdrage worden geheven.

HOOFDSTUK 6

Beroep

Artikel 29. 1. Degene, wiens verzoek tot vrijstelling van de verplichting tot verzekering is afgewezen of wiens vrijstelling is ingetrokken en de verzekeringsoverneming, waaraan de toelating is geweigerd, waarvan de toelating is ingetrokken of voor welke toelating voorwaarden zijn gesteld overeenkomstig artikel 28 tweede lid, kunnen binnen dertig dagen na de dagtekening der mededeling van de desbetreffende beschikking daartegen bij Ons in beroep komen. Ingeval het nemen van een beslissing op een verzoek tot vrijstelling of toelating is geweigerd of binnen een termijn van zestig dagen is nagelaten, kan binnen dertig dagen nadien beroep bij Ons worden ingesteld.

2. Het beroep wordt ingesteld door middel van een met redenen omkleed beroepschrift, dat wordt toegezonden aan Onze Minister tegen wiens beschikking, weigering of nalatigheid het beroep is gericht.

3. Wij doen uitspraak, de Raad van State, afdeling voor de geschillen van bestuur, gehoord, bij een met redenen omkleed besluit.

HOOFDSTUK 7

Verbods- en strafbepalingen

Artikel 30. 1. Hij, die als eigenaar dan wel houder of bestuurder, een motorrijtuig hetzij doet deelnemen aan, het-

zij toelaat dat het deelneemt aan het verkeer, zonder dat een verzekering overeenkomstig deze wet van kracht is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste f 1000.

2. Niet strafbaar is hij, van wie blijkt, dat hij de in het eerste lid bedoelde handelingen heeft verricht met betrekking tot een motorrijtuig, waarvan de eigenaar van de verplichting tot het sluiten van een verzekering volgens deze wet is vrijgesteld.

3. Bij veroordeling wegens het strafbare feit, omschreven in het eerste lid, kan de rechter tevens de schuldige de bevoegdheid ontzeggen motorrijtuigen te besturen voor de tijd van ten hoogste één jaar en, ingeval tijdens het plegen van het strafbare feit nog geen vijf jaren zijn verlopen na het einde van de tijdsduur, waarvoor bij een vroegere onherroepelijke veroordeling de schuldige de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd, voor de tijd van ten hoogste vijf jaren.

4. Bij veroordeling wegens het strafbare feit, omschreven in het eerste lid, kan de rechter tevens de eigenaar van het motorrijtuig de bijkomende straf van storting van een bedrag van ten hoogste f 3000 in het Waarborgfonds Motorverkeer opleggen.

5. De in het vorige lid bedoelde bijkomende straf wordt ten uitvoer gelegd op de wijze als voor tenuitvoerlegging van geldboeten is bepaald, met dien verstande dat geen vervangende vrijheidsstraf wordt toegepast. Het openbaar ministerie draagt er zorg voor, dat de geïnde bedragen tegen kwijting aan het Waarborgfonds Motorverkeer worden uitgekeerd.

Artikel 31. Op de eerste vordering van de personen, belast met de opsporing van de in deze wet strafbaar gestelde feiten, is de bestuurder van een motorrijtuig verplicht het rijtuig te doen stilhouden en, indien met betrekking tot dat motorrijtuig een document als bedoeld in artikel 14 eerste lid, artikel 17 tweede lid of artikel 19 is uitgereikt, dit behoorlijk ter inzage af te geven.

Artikel 32. De houder van een bewijs als bedoeld in artikel 19 is verplicht dit, wanneer het ongeldig is geworden, op eerste aanmaning bij het bevoegde gezag in te leveren.

Artikel 33. Handelen in strijd met de artikelen 31 en 32 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste dertig dagen of geldboete van ten hoogste f 150.

Artikel 34. Op overtreding van krachtens deze wet gestelde regelen kan bij algemene maatregel van bestuur geen andere of hogere straf worden gesteld dan hechtenis van ten hoogste dertig dagen en geldboete van ten hoogste f 150 of een van deze beide.

Artikel 35. 1. Indien een feit, bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, enige andere vereniging van personen, of een doelvermogen, wordt de strafvervolging ingesteld en worden de straffen uitgesproken

hetzij tegen die rechtspersoon, die vennootschap, die vereniging of dat doelvermogen,

hetzij tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten,

hetzij tegen beiden.

2. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder, indien er meerdere bestuurders zijn, door het hoofd van het bestuur, of bij gebreke daarvan, door de door het openbaar ministerie aangewezen bestuurders. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen, tenzij het gerecht persoonlijke verschijning beveelt; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

3. Indien een strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, vindt artikel 538 onder 2e van het Wetboek van Strafvordering overeenkomstige toepassing.

Artikel 36. De bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 37. Met de opsporing van de strafbare feiten, bedoeld in dit hoofdstuk, zijn, behalve de ambtenaren bedoeld in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de ambtenaren, die krachtens artikel 42 van de Wegenverkeerswet zijn aangewezen tot opsporing van strafbare feiten.

HOOFDSTUK 8

Slotbepalingen

Artikel 38. 1. Voor de uitvoering van deze wet kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen worden gesteld.

2. Hierbij kan tevens worden bepaald dat kosten in rekening kunnen worden gebracht voor het verstrekken van inlichtingen door het overheidsorgaan of de persoon bedoeld in artikel 13 eerste lid omtrent de nakoming van de verplichting tot verzekering.

Artikel 39. De Wegenverkeerswet wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 24 wordt een vijfde lid toegevoegd, luidende:

5. De ontheffing bedoeld in het vorige lid kan slechts worden verleend, indien wordt aangetoond, dat maatregelen zijn getroffen ter voorkoming van deelneming aan de wedstrijd zonder dat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de schade waartoe het gebruik van een motorrijtuig tijdens de wedstrijd aanleiding kan geven, is gedekt door een verzekering overeenkomstig de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen; de verzekering dient mede te dekken de aansprakelijkheid van degenen die de wedstrijd organiseren. Deze voorwaarde geldt niet ten aanzien van degene wiens aansprakelijkheid ter zake ten laste van de Staat komt.

B. Het negende lid van artikel 31 wordt als volgt gewijzigd:

9. De rechtsvordering tot schadevergoeding vervalt door tijdsverloop van een jaar, te rekenen van de dag waarop het ongeval heeft plaatsgehad, of, ingeval van overtreding van artikel 30 eerste lid, vanaf de vaststelling van de identiteit van het motorrijtuig en van degene die ten tijde van het ongeval het motorrijtuig bestuurde.

Artikel 40. 1. Aan het slot van artikel 4 eerste lid van de Pensioenwet 1922 (*Stb.* 240) wordt de punt veranderd in een puntkomma. Hierna wordt de volgende bepaling aan dit lid toegevoegd:

p. de directeur en het verdere bezoldigde personeel in vaste dienst van het Waarborgfonds Motorverkeer, ingesteld bij de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen.

2. Het Waarborgfonds Motorverkeer betaalt aan het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds een door de Pensioenraad vast te stellen schadeloosstelling ten bedrage van de vermeerdering van de door het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds benodigde wiskundige reserve, welke het gevolg is van opnemings als deelgerechtigde in dit fonds van de personen die binnen drie jaren na de instelling van het Waarborgfonds Motorverkeer hierbij zijn aangesteld.

Artikel 41. De bepalingen van deze wet treden in werking op door Ons te bepalen tijdstippen.

Artikel 42. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 30 mei 1963.

JULIANA.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

De Minister van Financiën a.i.,

J. W. DE POUS.

De Minister van Verkeer en Waterstaat a.i.,

J. VAN AARTSEN.

Uitgegeven de achttiende juni 1963.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 60/61, 6342;

Bijl. Hand. II 61/62, 6342;

Bijl. Hand. II 62/63, 6342; Hand. II 62/63, bladz. 2217—2250;

Bijl. Hand. I 62/63, 6342; Hand. I 62/63, bladz. 2328—2339.